

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 751/2015-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. novembra 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Annou Lacovou, Pražská 4, Košice, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Košice II č. k. 33 Cb 5/2011-238 z 8. júla 2014 a potvrdzujúcim výrokom rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 2 Cob 208/2014-276 z 30. januára 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti [REDACTED], o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. mája 2015 doručená sťažnosť spoločnosti [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len

„sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) č. k. 33 Cb 5/2011-238 z 8. júla 2014 a potvrdzujúcim výrokom rozsudku Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 2 Cob 208/2014-276 z 30. januára 2015, ktorou žiada vydať tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Košice I., Oddiel Sro, [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Cob 208/2014-276 zo dňa 30. 01. 2015 a rozsudkom Okresného súdu Košice II. sp. zn. 33 Cb 5/2011-238 zo dňa 08. 07. 2014 porušené bolo.

2. Rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2 Cob 208/2014-276 zo dňa 30. 01. 2015 sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Košiciach je povinný nahradiť sťažovateľke trovy konania...“

Ako vyplynulo zo sťažnosti doručenej ústavnému súdu a z jej príloh, sťažovateľka bola ako žalovaná účastníčkou konania vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 33 Cb 5/2011, v ktorom sa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ako žalobkyňa (ďalej len „žalobkyňa“) žalobou doručenou okresnému súdu 12. mája 2009 (po pripustení zmeny petitu súdom) domáhala proti sťažovateľke zaplata sumy 6 207,26 € s príslušenstvom s odôvodnením, že so sťažovateľkou uzatvorila 5. októbra 2006 kúpnu zmluvu na dodávku stroja (rozmetacej píly), 20. októbra 2006 zložila žalobkyňa sťažovateľke požadovanú zálohu 187 000 Sk, avšak ani napriek urgenciám žalobkyne jej stroj nebol sťažovateľkou dodaný. Žalobkyňa preto 30. mája 2007 písomne od kúpnej zmluvy odstúpila, vyzvala sťažovateľku na vrátenie zálohy a vyčíslila zmluvné penále. Sťažovateľka však zálohu ani penále do podania žaloby nezaplatila.

Sťažovateľka sa v konaní bránila tým, že žalobkyni na základe jej objednávky vystavila 18. septembra 2006 zálohovú faktúru č. 26080004 na sumu 623 000 Sk s lehotou splatnosti do 23. októbra 2006, žalobkyňa však 23. októbra 2006 zaplatila ako zálohu iba sumu 186 267,86 Sk. Sťažovateľka ešte 22. septembra 2006 objednala pre žalobkyňu predmet zmluvy od spoločnosti [REDAKOVANÉ], Poľská republika, ktorá jej vystavila faktúru na sumu 46 575 ZL. Následne účastníci konania uzatvorili aj písomnú kúpnu zmluvu o dodávke objednaného tovaru. Sťažovateľka tvrdila, že bola pripravená predmet zmluvy dodať žalobkyni, ten bol vyrobený, odskúšaný, avšak pred dodaním trvala na úhrade doplatku kúpnej ceny. Dňa 28. februára 2007 bol preto uzatvorený dodatok č. 1 ku kúpnej zmluve, podľa ktorého k odovzdaniu predmetu zmluvy dôjde najneskôr do 7 pracovných dní odo dňa pripísania doplatku na účet predávajúceho. Keďže doplatok žalobkyňa nezaplatila, tovar jej nebol dodaný. Z týchto dôvodov je odstúpenie od zmluvy žalobkyňou neplatné, pretože sťažovateľka zmluvu neporušila.

Okresný súd rozsudkom č. k. 33 Cb 5/2011-238 z 8. júla 2014 žalobe vyhovel a zaviazal sťažovateľku na zaplatenie 6 207,26 € s príslušenstvom. Svoje rozhodnutie odôvodnil skutkovými zisteniami z listinných dôkazov a výsluchov svedkov. Za významné považoval, že sťažovateľka v konaní nepreukázala doručenie zálohovej faktúry na sumu 623 200 Sk žalobkyni a nepreukázala ani to, že stroj bol poľským dodávateľom sťažovateľke odovzdaný, že bol vôbec vyrobený, a ani to, že tento dodávateľ vystavil sťažovateľke za jeho dodanie faktúru a sťažovateľka mu zaplatila aj zvyšok kúpnej ceny. Okresný súd neprihliadol na písomné vyhlásenie zo 14. marca 2013 zamestnanca poľského výrobcu pána [REDAKOVANÉ], že tovar bol vyrobený, pretože ho považoval za nevierohodné, keďže pri výsluchu v trestnom konaní v roku 2006 a v roku 2010 si pán [REDAKOVANÉ] na tieto skutočnosti nepamätal. Sťažovateľka neoznámila žalobkyni, že jej stroj bude dodaný do miesta dodania, ktorým bolo v zmysle uzatvorenej zmluvy sídlo žalobkyne. Žalobkyňa preto dôvodne od kúpnej zmluvy odstúpila, a keďže sa bezdôvodne na úkor žalobkyne obohatila, okresný súd žalobe žalobkyne vyhovel. Právne okresný súd rozhodnutie odvodnil ustanoveniami o kúpnej zmluve, o odstúpení od zmluvy (najmä § 411, § 414, § 344, § 345 ods. 2 a § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka) a ustanoveniami o bezdôvodnom obohatení (§ 451 ods. 1, 2

a § 457 Občianskeho zákonníka). Spolu so sumou 6 207,26 € uložil sťažovateľke z tejto sumy zaplatiť i úroky z omeškania od 21. júla 2007 do zaplatenia.

Proti tomuto rozsudku podala sťažovateľka odvolanie z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) a poukázala i na to, že okresný súd výsledky vykonaného dokazovania hodnotil subjektívne a nezohľadnil všetky v konaní vykonané dôkazy, najmä nevzal do úvahy dodatok č. 1 ku kúpnej zmluve, ktorého obsahom bola dohoda, že sťažovateľka odovzdá predmet zmluvy až po úhrade doplatku žalobkyňou. Žalobkyňa však nemala finančné prostriedky na úhradu doplatku kúpnej ceny. Do omeškania s plnením zmluvných povinností sa dostala žalobkyňa, a nie sťažovateľka. Pokiaľ pri vyhodnocovaní výsledkov vykonaného dokazovania okresný súd skonštatoval, že neuveril vyhláseniu poľského výrobcu, že predmet zmluvy bol vyrobený, nevysvetlil dostatočne, z akého dôvodu tak postupoval. Navyše odstúpenie od zmluvy žalobkyňou je neplatné aj preto, že v ňom nešpecifikovala konkrétne porušenie zmluvy a od zmluvy neodstúpila bez zbytočného odkladu po tom, čo podľa nej k porušeniu povinností sťažovateľkou malo dôjsť.

Krajský súd rozsudkom č. k. 2 Cob 208/2014-276 z 30. januára 2015 rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti sťažovateľky zaplatiť žalobkyňi 6 207,26 € ako vecne správny potvrdil a vo výroku o povinnosti sťažovateľky zaplatiť úroky z omeškania rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Výrok rozsudku okresného súdu č. k. 33 Cb 5/2011-238 z 8. júla 2014 o povinnosti sťažovateľky zaplatiť žalobkyňi 6 207,26 € v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 2 Cob 208/2014-276 z 30. januára 2015 nadobudol právoplatnosť 2. marca 2015.

Sťažovateľka sťažnosť na porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom okresného súdu č. k. 33 Cb 5/2011-238 z 8. júla 2014 a potvrdzujúcim výrokom rozsudku krajského súdu č. k. 2 Cob 208/2014-276 z 30. januára 2015 odôvodnila tým, že krajský súd sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s jej odvolacími námietkami, ktoré zopakovala i v sťažnosti doručenej ústavnému súdu. Sťažovateľka nesúhlasí ani so záverom krajského súdu, podľa ktorého žalobkyňi predmet zmluvy ani nedodala a ani nevrátila zaplatenú

zálohu, pretože krajský súd sa nevysporiadal s otázkou platnosti odstúpenia od zmluvy žalobkyňou. Krajský súd rozhodol arbitrárne, svoje právne závery nijako neodôvodnil, jeho závery sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd preskúmal na predbežnom prerokovaní sťažnosť z hľadiska existencie dôvodov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ako vyplýva z petitu sťažnosti, sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia týchto práv jednak rozsudkom okresného súdu č. k. 33 Cb 5/2011-238 z 8. júla 2014 a jednak rozsudkom krajského súdu č. k. 2 Cob 208/2014-276 z 30. januára 2015.

Ústavný súd sa zaoberal najprv tou časťou sťažnosti, ktorá smerovala proti rozsudku okresného súdu č. k. 33 Cb 5/2011-238 z 8. júla 2014.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02).

V súlade s princípom subsidiarity svojej právomoci ústavný súd skúmal, či sú splnené podmienky konania pred ním o tejto časti sťažnosti sťažovateľky, a dospel k záveru, že vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ústavy je vylúčená právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodovať o sťažovateľkou uplatnených námietkach porušenia jej základných práv týmto rozhodnutím okresného súdu, pretože preskúmavanie jeho postupu zveruje Občiansky súdny poriadok v tomto prípade odvolaciemu súdu. Krajský súd ako súd odvolací vo veci o podanom odvolaní sťažovateľky rozhodol rozsudkom č. k. 2 Cob 208/2014-276 z 30. januára 2015. Krajský súd ako súd odvolací bol súdom, ktorému patrí právomoc posúdiť, či odvolanie sťažovateľky bolo dôvodné, a rozhodnúť o ňom.

Ústavný súd preto podľa § 25 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľky v tejto časti pre nedostatok svojej právomoci.

Odlíšná je situácia vo vzťahu k rozsudku krajského súdu č. k. 2 Cob 208/2014-276 z 30. januára 2015. Na prerokovanie tejto časti sťažnosti sťažovateľky je právomoc ústavného súdu daná, avšak sťažnosť je v tejto časti zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 50/05 a IV. ÚS 288/05).

Sťažovateľka porušenie označených základných práv rozsudkom krajského súdu č. k. 2 Cob 208/2014-276 z 30. januára 2015 odôvodňuje jednak nedostatočným odôvodnením tohto rozsudku a jednak tým, že krajský súd sa nevysporiadal s jej odvolacími námietkami

a potvrdil rozsudok okresného súdu bez toho, aby pre takýto postup boli splnené podmienky.

Krajský súd rozsudok č. k. 2 Cob 208/2014-276 z 30. januára 2015 odôvodnil takto:

«Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné čiastočne.

Medzi účastníkmi konania nebolo a ani nie je sporné, a to potvrdil aj konateľ žalovanej obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], ktorý bol vypočutý na Okresnom riaditeľstve PZ Úradu justičnej a kriminálnej polície v Michalovciach, že žalobca poskytol žalovanému v intenciách podľa kúpnej zmluvy č. 26430028 zo dňa 5. 10. 2008 zálohu vo výške 187.000,- Sk. Ďalej konateľ žalovanej obchodnej spoločnosti pri vypočúvaní uviedol v zápisnici zo dňa 13. 5. 2010, že záloha bude žalobcovi vrátená do konca júna 2010, pretože sa žalovaná obchodná spoločnosť rozhodla neexistujúcu spoluprácu so žalobcom ukončiť.

Podľa čl. II bod 2 kúpnej zmluvy predmet zmluvy mal byť žalobcovi dodaný do 7 týždňov odo dňa pripísania zálohy na účet predávajúceho.

V konaní nebolo sporné, že žalovaný svoj záväzok z kúpnej zmluvy nesplnil a ani zálohu nevrátil.

Keďže žalovaný predmet zmluvy žalobcovi nedodal a poskytnutú zálohu nevrátil, súd prvého stupňa správne posúdil, a to aj na zánik zmluvy uplynutím času nárok žalobcu na vrátenie uvedenej sumy v intenciách podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

V občianskom súdnom konaní sa uplatňuje zásada „iura novit curia“. To v praxi znamená, že účastníci konania nie sú povinní uplatnené nároky ani obranu proti nim právne kvalifikovať, pretože právo na kvalifikáciu je vecou súdu. Účastníci konania musia však uviesť rozhodujúce skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby nárok žalobcu prípadne obranu žalovaného správne právne kvalifikoval. Takéto rozhodné skutočnosti pre správnu kvalifikáciu nároku žalobcu boli v návrhu na začatie konania uvedené.

Pokiaľ súd prvého stupňa zaviazal žalovaného aj k zaplateniu úroku z omeškania, o tejto časti návrhu na začatie konania rozhodol predčasne.

Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, kedy žalobca vyzval žalovaného na vrátenie bezdôvodného obohatenia v intenciách podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

Žalovaný sa mohol dostať do omeškania s vrátením bezdôvodného obohatenia až po doručení výzvy a stanovenia lehoty po vrátení bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ žalovaný nebol písomne vyzvaný na vrátenie bezdôvodného obohatenia, do omeškania s jeho vrátením sa nedostal.

Podanie návrhu na súd nie je výzvou na vrátenie bezdôvodne získaného obohatenia.

Z horeuvedených dôvodov odvolací súd výrok rozsudku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 6.207,26 eur ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Výrok rozsudku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a v rozsahu zrušenia vec podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V novom konaní súd prvého stupňa doplní dokazovanie za účelom zistenia, či resp. kedy žalobca vyzval žalovaného na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Až po doplnení dokazovania v naznačenom smere súd prvého stupňa rozhodne o platení, resp. neplatení úrokov z omeškania.»

Ústavný súd uznáva, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Pri hodnotení rozsudku krajského súdu, aj v nadväznosti na § 219 ods. 2 OSP ústavný súd vychádzal z ustáleného právneho názoru, podľa ktorého rozhodnutie súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (m. m. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 320/2012), pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania rozhodnutí všeobecných súdov (prvostupňového aj odvolacieho), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania (m. m. IV. ÚS 350/09).

Vo veci sťažovateľky sa krajský súd stotožnil so zistením skutkového stavu okresným súdom a skonštatoval, že súd prvého stupňa správne vo veci rozhodol, pričom odvolacie námietky sťažovateľky považoval za neopodstatnené.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku okresného súdu č. k. 33 Cb 5/2011-238 z 8. júla 2014, dôvodom vyhovenia žalobe žalobkyne bolo zistenie, že sťažovateľka nepreukázala, že by jej stroj bol dodaný a bola by pripravená tento dodať žalobkyňi v jej sídle, čo viedlo k platnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy žalobkyňou.

Ústavný súd s poukazom na obsah citovaného odôvodnenia rozsudku krajského (a okresného) súdu konštatuje, že krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie dostatočne, keď z jeho rozhodnutia možno zistiť, z akého dôvodu bola sťažovateľka zaviazaná na zaplatenie istiny žalovanej pohľadávky.

Odôvodnenie rozsudku krajského súdu č. k. 2 Cob 208/2014-276 z 30. januára 2015 preto spĺňa všetky požiadavky vyplývajúce zo základného práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces vo vzťahu k odôvodneniu súdneho rozhodnutia.

Ústavný súd, vychádzajúc z obsahu sťažnosti, osobitne preskúmal sťažnosť z hľadiska sťažovateľkou tvrdeného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť tým, že krajský súd dostatočne nereagoval na odvolacie argumenty sťažovateľky týkajúce sa skutkových zistení okresného súdu, resp. vyhodnotenia výsledkov vykonaného dokazovania.

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd zásadne nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 13/00, m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01). Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať iba také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, pričom skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmavania vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, m. m. I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00).

Sťažovateľka v odvolaní i sťažnosti doručenej ústavnému súdu poukazuje na to, že všeobecné súdy dostatočne nezohľadnili existenciu dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve a nevzali do úvahy vyhlásenie zamestnanca poľského dodávateľa, že stroj bol skutočne vyrobený.

Ústavný súd nepovažuje tieto výhrady sťažovateľky týkajúce sa skutkových zistení všeobecných súdov z ústavného hľadiska za také dôvody, pre ktoré by tieto skutkové závery všeobecného súdu mohli byť predmetom jeho preskúmania. Všeobecnými súdmi vyvodené závery vo veci sťažovateľky nie sú zjavne neodôvodnené ani arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňujú a neudržateľné, v dôsledku čoho nemôžu mať za následok porušenie základného práva alebo slobody.

Pokiaľ krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že ak sťažovateľka predmet zmluvy žalobkyni nedodala a poskytnutú zálohu nevrátila, správne ju okresný súd zaviazal na vrátenie zaplatenej zálohy, tento jeho záver je plne akceptovateľný, nie je formalistický a vedie k spravodlivému usporiadaniu vzťahu medzi účastníkmi.

Ústavný súd preto dospel k záveru, že medzi namietaným postupom a rozsudkom krajského súdu a namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by signalizovala reálnu možnosť vyslovenia ich porušenia po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní v tejto časti sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. novembra 2015